

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4552/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидача Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Равно“ Ћуприја, чији је пуномоћник Јован Челебић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Пандуровић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж бр. 448/19 од 06.08.2019. године, у седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж бр. 448/19 од 06.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж бр. 448/19 од 06.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж бр. 448/19 од 06.08.2019. године, потврђена је пресуда Основног суда у Параћину-Судска јединица Ћуприја П бр. 1213/17 од 17.04.2019. године, којом је укинута у целини закључак извршитеља и обавезан тужени да тужиоцу, на име пружених комуналних услуга, исплати износ од 1.503,25 динара са законском затезном каматом почев од 26.05.2016. године, па до коначне исплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде на неплаћених комуналних услуга-снабдевања водом и канализације. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној. Наиме, тужилац посебну ревизију, у овом конкретном случају, није изјавио због погрешне примене материјалног права, већ је указао на то да је решење о извршењу, након усвајања приговора од стране извршног дужника, стављено ван снаге у целини, због чега, према његовом мишљењу, није постојала тужба о којој би се расправљало у даљем току поступка. Не улазећи даље у правилност ових тврдњи, Врховни касациони суд указује на то да се овим наводима не указује на погрешну примену материјалног права, а што је основни разлог због ког се може изјавити посебна ревизија, већ на недостатке процесне природе, због којих се овај правни лек не може изјавити. Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 2016. године, а вредност предмета спора опредељена је на износ од 11.004,55 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, при чему је у вредност предмета спора опредељена на износ од 11.004,55 динара, који износ не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, из ког разлога је и ревизија тужених недозвољена, у смислу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић